
OSTROWIDZOWY (3) *ai*

Wszystkie o jasne.

sg m N ostrowidzowy (1). ◇ pl N subst ostrowidzow(e) (1). ◇ G ostrowidzowych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

1. *Pochodzący od ostrowidza, tj. rysia (1) : Lyncurium, Drogi kámién ze łzczin óstrowidzowych fie rodzący. Mącz 202a; [óstrowidzowy/ Lynceus. Volck Ppp3v].*

2. *Doskonale widzący (2) : Lynceus vel Lynceius, Óstrego wzroku/ óstrowidzowy. Mącz 202a.*

*Wyrażenie: »ostrowidzowe oczy« (1): gdyż przy roboćie ták wielkich kfiąg nie mogło to być áby fię w czym vbłádzić nie miało/ by też wierę y óstrowidzowe oczy v drugie⁸⁰ były/ iednak fię to trefiło/ ábo drukarzową abo czyią iną omyłką *BibRadz* *6.*

Synonimy: 1. rysy, rysiwowy; 2. bystrook, ostrooki.

*Cf **OSTROWIDNY***

MMk